

Неділя 21 квітня, 2024

ТЕМА — ВЧЕННЯ ПРО СПОКУТУ

ЗОЛОТИЙ ТЕКСТ: Від Луки 15 : 31

“.... Ти завжди зо мною, дитино, і все моє то твоє!”

ВІДПОВІДНЕ ЧИТАННЯ: До римлян 8 : 31, 35, 37-39

Дії 17 : 28

31. Що ж скажем на це? Коли за нас Бог, то хто проти нас?

35. Хто нас розлучить від любови Христової? Чи недоля, чи утиск, чи переслідування, чи голод, чи нагота, чи небезпека, чи меч?

37. Але в цьому всьому ми перемагаємо Тим, Хто нас полюбив.

38. Бо я пересвідчився, що ні смерть, ні життя, ні Анголи, ні влади, ні теперішнє, ні майбутнє, ні сили,

39. ні вишина, ні глибина, ані інше яке створіння не зможе відлучити нас від любови Божої, яка в Христі Ісусі, Господі нашім!

28. ... ми в Нім живемо, і рухаємось, і існуємо, ...

УРОК ПРОПОВІДЬ

З БІБЛІЇ

1. Буття 1 : 26-28, 31

26. І сказав Бог: Створімо людину за образом Нашим, за подобою Нашою,

27. І Бог на Свій образ людину створив, на образ Божий її Він створив, як чоловіка та жінку створив їх.

28. І поблагословив їх Бог!

31. І побачив Бог усе, що вчинив. І ото, вельми добре воно!

2. Псалтир 8 : 4-7

4. 4. Коли бачу Твої небеса діло пальців Твоїх, місяця й зорі, що Ти встановив,

5. 5. то що є людина, що Ти пам'ятаєш про неї, і син людський, про якого Ти згадуєш?

6. 6. А однак учинив Ти його мало меншим від Бога, і славою й величчю Ти коронуєш його!

7. 7. Учинив Ти його володарем творива рук Своїх, все під ноги йому вмістив:

3. Від Івана 10 : 22-34, 37-39

22. Було тоді свято Відновлення в Єрусалимі. Стояла зима.

23. А Ісус у храмі ходив, у Соломоновім.

24. Юдеї тоді обступили Його та й казали Йому: Доки будеш тримати в непевності нас? Якщо Ти Христос, то відкрито скажи нам!

25. Відповів їм Ісус: Я вам був сказав, та не вірите ви. Ті діла, що чиню їх у Ймення Свого Отця, вони свідчать про Мене.

26. Та не вірите ви, не з Моїх бо овець ви.

27. Мого голосу слухають вівці Мої, і знаю Я їх, і за Мною слідком вони йдуть.

28. І Я життя вічне даю їм, і вони не загинуть повік, і ніхто їх не вихопить із Моеї руки.

29. Мій Отець, що дав їх Мені, Він більший за всіх, і вихопити ніхто їх не може Отцеві з руки.

30. Я й Отець Ми одне!

31. Знов каміння схопили юдеї, щоб укаменувати Його.

32. Відповів їм Ісус: Від Отця показав Я вам добрих учинків багато, за котрий же з тих учинків хочете Мене каменувати?

33. Юдеї Йому відказали: Не за добрий учинок хочемо Тебе вкаменувати,

а за богозневагу, бо Ти, будши людиною, за Бога Себе видаєш...

34. Відповів їм Ісус:

37. Коли Я не чиню діл Свого Отця, то не вірте Мені.

38. А коли Я чиню, то хоч ви Мені віри й не ймете, повірте ділам, щоб пізнали й повірили ви, що Отець у Мені, а Я ув Отці!

39. Тоді знову шукали вони, щоб схопити Його, але вийшов із рук їхніх Він.

4. Від Івана 14 : 9, 10-14, 27

9. Промовляє Ісус:

10. Чи не віруєш ти, що Я в Отці, а Отець у Мені? Слова, що Я вам говорю, говорю не від Себе, а Отець, що в Мені перебуває, Той чинить діла ті.

11. Повірте Мені, що Я в Отці, а Отець у Мені! Коли ж ні, то повірте за вчинки самі.

12. Поправді, поправді кажу вам: Хто вірує в Мене, той учинить діла, які чиню Я, і ще більші від них він учинить, бо Я йду до Отця.

13. І коли що просити ви будете в Імення Моє, те вчиню, щоб у Сині прославивсь Отець.

14. Коли будете в Мене просити чого в Моє Ймення, то вчиню.

5. Від Івана 15 : 1-11, 14

1. Я правдива Виноградина, а Отець Мій Виноградар.

2. Усяку галузку в Мене, що плоду не приносить, Він відтинає, але всяку, що плід родить, обчищає її, щоб рясніше родила.

3. Через Слово, що Я вам говорив, ви вже чисті.

4. Перебувайте в Мені, а Я в вас! Як та вітка не може вродити плоду сама з себе, коли не позостанеться на виноградині, так і ви, як в Мені перебувати не будете.

5. Я Виноградина, ви галуззя! Хто в Мені перебуває, а Я в ньому, той рясно зароджує, бо без Мене нічого чинити не можете ви.

6. Коли хто перебувати не буде в Мені, той буде відкинений геть, як галузка, і всохне. І громадять їх, і кладуть на огонь, і згорять.

7. Коли ж у Мені перебувати ви будете, а слова Мої позостануться в вас, то просіть, чого хочете, і станеться вам!

8. Отець Мій прославиться в тому, якщо рясно зародите й будете учні Мої.

-
9. Як Отець полюбив Мене, так і Я полюбив вас. Перебувайте в любові Моїй!
10. Якщо будете ви зберігати Мої заповіді, то в любові Моїй перебуватимете, як і Я зберіг Заповіді Свого Отця, і перебуваю в любові Його.
11. Це Я вам говорив, щоб радість Моя була в вас, і щоб повна була ваша радість!

14. Ви друзі Мої, якщо чините все, що Я вам заповідую.

6. Від Івана 17 : 1, 4-7, 15, 20, 21

1. По мові оцій Ісус очі Свої звів до неба й промовив:
4. Я прославив Тебе на землі, довершив Я те діло, що Ти дав Мені виконати.
5. І тепер прослав, Отче, Мене Сам у Себе тією славою, яку в Тебе Я мав, поки світ не постав.
6. Я Ім'я Твоє виявив людям, що Мені Ти із світу їх дав. Твоїми були вони, і Ти дав їх Мені, і вони зберегли Твоє слово.
7. Тепер пізнали вони, що все те, що Ти Мені дав, від Тебе походить,
15. Не благаю, щоб Ти їх зо світу забрав, але щоб зберіг їх від злого.
20. Та не тільки за них Я благаю, а й за тих, що ради їхнього слова ввірують у Мене,
21. щоб були всі одно: як Ти, Отче, в Мені, а Я у Тобі, щоб одно були в Нас і вони, щоб увірував світ, що Мене Ти послав.
-

***Із Підручника Цілителя "НАУКА та ЗДОРОВ'Я" -
написанного Цілительницею та Пророчицею Мері Бекер Едді***

1. 522 : 10-11

Наука роз'ясняє, що існування окремо від Божества, неможливе.

2. 361 : 16-20

Як крапля води — одне з океаном, і промінь світла — одне із Сонцем, так Бог і людина, Батько й син — одне в бутті. У Св. Писанні сказано: «Тому що ми в Нім живемо, і рухаємося, й існуємо».

3. 587 : 5-8

Бог. Великий Я Є; всевідаючий, всевидючий, вседіючий, премудрий, вселюблячий и вічний; Принцип; Розум; Душа; Дух; Життя; Істина; Любов; уся першооснова; уся мудрість.

4. 475 : 5-22

Плотські чинники нереальні

Питання: — Що є людина?

Відповідь: — Людина не є матерія; вона не складається з мозку, крові, костей і інших матеріальних елементів. Зі Св. Писання ми довідуємося, що людина створена по образу й подоби Бога. Матерія не є цією подобою. Подоба Духа не може бути настільки несхожа з Духом. Людина духовна й досконала, і тому, що вона духовна й досконала, її потрібно так і розуміти в Християнській Науці. Людина це ідея, образ Любові; вона не є тіло. Вона — складносурудна ідея Бога, що містить у собі всі правильні ідеї; людина — родова назва для всього, що відображає Божий образ і подобу; свідомо індивідуальність людини відкривається в Науці, у якій людина є відображення Бога — Розуму, і тому вічна; людина не має розуму окремо від Бога й не має ні єдиної якості непохідної від Божества; сама по собі людина не має ні життя, ні мудрість, ні творчої сили, а духовно відображає все, що належить її Творцеві.

5. 42 : 19-21

Вірування, що людина має існування або розум окремі від Бога, це конаюча помилка, що іде в небуття. Ісус Христос подолав цю помилку божественною Наукою й тим довів її неістотність та її небуття.

6. 18 : 3-12

Божественна єдність

СПОКУТА є наочний приклад єдності людини з Богом, завдяки якому людина відображає божественну Істину, Життя й Любов. Ісус із Назарета вчив, що людина одне ціле з Батьком, і проявляв цю єдність, і за це ми зобов'язані йому нескінченним шануванням. Його місія служила як йому самому, так і всім іншим.

Він робив справу свого життя правильно не тільки зі справедливості до самого себе, але і з милосердя до смертних — щоби показати їм, як вони повинні робити свою справу, але не для того, щоби зробити це за них або звільнити їх хоча б від найменшої відповідальності. Ісус діяв сміливо, всупереч загальновизнаному свідченню почуттів, всупереч фарисейським догматам і звичаям; і своєю зцілювальною силою він спростовував доводи всіх супротивників.

7. 19 : 29-5

Безгрішний шлях Ісуса

Ісус наполягав на заповіді «Так не буде в тебе інших богів перед лицем Моїм», що можна передати в такий спосіб: Так не буде в тебе вірування, що Життя смертне; не пізнавай зла, тому, що є одне Життя, а саме — Бог, добро. Він віддавав «кесареве кесареві, а Боже Богу». Нарешті, він не поважав різні людські доктрини або теорії, але робив і говорив, спонукуваний не духами, а Духом.

8. 136 : 2-6

Він учив своїх послідовників, що його релігія має божественний Принцип, який виганяє оману і зціляє як хворих, так і грішників. Він не претендував ні на розум, ні на справи, ні на життя окремі від Бога.

9. 333 : 16-31, 32-9

Пришествя Ісуса Назарянина ознаменувало перше століття християнської ери, але Христос не має ні початку років, ні кінця днів. Через усі покоління, і до й після християнської ери, Христос як духовна ідея — Бога — приходив із чималою мірою сили і благодаті до всіх, готовим прийняти Христа, Істину. Авраам, Яків, Мойсей і пророки побачили чудесні проблиски Месії, або Христа, що охрестив цих провидців божественним єством, сутністю Любові. Божественний образ, ідея, або Христос, був, є й завжди буде невіддільний від божественного Принципу, Бога. Ісус указав на цю єдність своєї духовної сутності з Богом так: «Перш, ніж був Авраам, я є»; «Я и Батько — одне ціле»; «Батько мій більш мене». Єдиний Дух містить у собі всі індивідуальності.

Духовна єдність

Цими словами Ісус мав на увазі не те, що чоловік Ісус був або є вічний, а те, що божественна ідея, або Христос, і була і є вічна й тому передувала Аврааму; він не прагнув сказати, що тілесний Ісус був єдиний із Батьком, але що духовна ідея, Христос, навіки перебуває в лоні Батька, Бога, звідки вона висвітлює небо й землю; він не сказав, що Батько більше, ніж Дух, який є Бог, але більше, незмірно більше, ніж Ісус у плоті, чий земний шлях був недовгий.

10. 336 : 25-31

Бог — Розум-Прабатько

Бог, божественний Принцип людини, і людина в Божій подобі нероздільні, гармонічні і вічні. Наука буття дає правило досконалості й розкриває безсмертя. Бог і людина не одне й теж саме, але в порядку божественної Науки Бог і людина співіснують і вічні. Бог є Розум-Прабатько, а людина — духовне дитя Бога.

11. 337 : 7-11

Людина відображає ідеального Бога

Щоби знайти дійсне щастя, людина повинна бути в гармонії зі своїм Принципом, божественною Любов'ю; Син повинен бути в єдності з Батьком, у згоді із Христом. У божественній Науці людина настільки ж досконала, як і Розум, що творить її. Істина буття робить людину гармонійною й безсмертною, тоді як омана смертна й негармонійна.

12. 470 : 21-24, 32-5

Нерозривні взаємовідносини

Бог — Творець людини, і тому що божественний Принцип людини завжди досконалий, то й людина, божественна ідея або його відображення, залишається досконалою. Людина — це вираження Божої суті.

Відносини між Богом і людиною, божественним Принципом і ідеєю, нерозривні в Науці; а Наука не знає ні відхилення від гармонії, ні [відповідно] повернення до неї, а вважає, що божественний порядок, або духовний закон, у якому Бог досконалий і все, що Він створює, досконале і вічне, залишається незмінним у нескінченності.

13. 281 : 14-17

Бог і Його образ

Єдиний Я Є, єдиний Розум або Дух, називаний Богом, — це нескінченна індивідуальність, яка утворює кожен форму й усю красу і відображає реальність і божественність в індивідуальній духовній людині й індивідуальних духовних речах.

14. 539 : 10-12

Бог нізачо не може наділити жодною часткою зла, а людина не володіє нічим, що не було б отримано від Бога.

15. 91 : 1-8

Ап. Іоанн в Об'явленні говорить нам про «нове небо й нову землю». Чи намагалися ви коли-небудь уявити собі це небо й цю землю, населену людьми, якими керує вища мудрість?

Звільнімося ж від вірування, що людина відділена від Бога й будемо коритися тільки божественному Принципу, Життю й Любові. Це є чудова відправна точка для всякого справжнього духовного росту.

АМІНЬ! АМІНЬ! та АМІНЬ!
